

דף עירון

"ליהודים הייתה אורה" אמר רבי יהודה:
אורה - זו תורה.

וכך הוא אומר:

"כי נור מצוה ותורה אור" [מגילה ט"ז]

לזכרה של: אורה מושקוביץ ע"ה
משוואות- יצחק

במפרשים

ויל"ע מ.מושקוביץ * משוואות- יצחק 79858 ד.ב.שדה-אגת * טל': 08-8616173 * פקס: 08-8616174

פרק שמות

א. ביאור יש"ר

(יב) ובאשר יענו. ככל מה צמראים ומגנדים עליהם שנוי, כן גלה יותר וייתר כלמת רכויס, כי למלטי לטוטויס סיח גשרותם וקרפה חותם דרך פלט לכבר דבר לסס: ויקצץ. פמלריס קלו צמייסס מפני זרעלן כי שי סונמליס חותם ומוקסיס צס, וכן זה לנגיד צלח צלגד סמלן כתהנזור עמהס, הלא נס פעם מטל חטלה גדוול, וצדין נמעס סוח וכס: (יג) ויעבדו. סוח כמו כלן אל טזודת פרן בפדר. נקוטן, וכחול לנון צנורון, כלומר בענודה סמאנרת לות סגווע: (יד) וומרדו. טענודה קקעס פנכה ענפנס סיתס מרס לסס, עד צסי נוקרים מות ממייס: ובכל עבורה בשדה. מרים וקלווי את כל עבורהם. עם כל צלגר שטעהות סאנגייז חותם סאן נתוך טמיינ

מיסקה

1. אם איסיך לרערנו מאייך פקח תיכעקן?
2. פקח העני - ויקן, איסיך לרערנו און מהם, פגץ מה חמימותן?
3. אם איסיך הכתום פ"ז' אכלו"ן צפ"ק?
4. לרערנו אספיק כי האקזמת התקקנות מעתה קמא קרייס צראזת קאי. מהה זה?

* * *

ב. אברבנאל

פרק א' פסוקים כא, כב': ואמנם אמרו ערו: "יויה כי יראו המילדות את האלים ויעש להם בתים", אפשר לפירוש מלשון: "כי בית יעשה לך יי'" (שמואל ב' ז, יא), שהוא רמז לעושר ולכבוד. אמר, שננתן למילדות לכל¹⁹ אחת מהן בית ווון ובנים ובנות, והם בתים מלאים כל טוב.

ומางש אמר הכתוב: "ויעש לهم בתים" - בלשון זכר, ולא אמר: ויעש להן - בלשון נקבה, יש לפרש "ויעש להם בתים" - על ישראל. שבסבב יירת המילדות את האלים ולא המתו הילודים²⁰, נתרבו העם. והוא אמרו: "ויעש לهم בתים", שרכיו הבנים והבנות הרוא באמת עצם הבתים.

ואפשר לפירוש, שאין "ויעש לهم בתים" חור לתקודש ברוך הוא, ואני מכל התbetaה כא-כב שנזכר²¹ לעמלה. אבל שהוא סמן וקשר עם מה שכותב אחריו: "ויצו פרעה לכל עמו חשובה לשאלת לאמר כל הבן הילוד" וגור. ויהיה עניין הכתוב כן: שכasher התנצלו המילדות, שלא היו שמיינית נקראות להוליד את העבריות במחירות וריהטה²² אלא באיתור גדול, עד שמןוי והבטר לחבא אליהם המילדות יולדו²³. הנה המלך, לתקן זה, עשה להן בתים רשותם ומצוינות²⁴, שכל ארם יידע וכייר זה בית המילדת, כדי שכל אשה בטרם תבא חבל לה תקרה את המילדת. ועם זה בסמוך צוה לכל עמו לאמר, שבשמעם קול דופק בכתפי המילדות ילכו אחריהן, וכל הבן הילוד ישליכו היורה, וכל הבית יחוון²⁵ לעבור ולמשא כאחת השפחות.

ותהייה לפיה וה מלת "ללהם" כמו - להן, וربים בכתבוב ככה, כמו: "ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לך" (בראשית לא, ט). ובעבור שנסמך "ויצו פרעה לכל עם" לעניין המילודת, لكن אמר בסתם: "כל הבן הילור", ולא פירש מן העבריות, כי בירוע שעלייהם הייתה הגזירה. וחותמו בזו השאלה שבעית ושמינית.

skf

1. *eise ifse תשומות שערות רשות לכשננו לשפט הפטימי, התוכף גאנזון מפלכען?*
2. *פאה מתוקה הסגימת שערת מהפכוין אין הקזאות מהקן דסמאכ איז פאלקיין?*
3. *גאנח החיה בראת זאך קט הקראת?*
4. *הקא מסכני מיזג שפערת השפט הקניין גיאול היהת רק איז וואלך איז האביב?*

* * *

ג. תורה משה - דאלשיך .

פרק ב' פסוקים ב', ג':

כל זה, ויך את המצרי, כלומר ולא את האיש מצרי, כי לא איש הוא. ועל חשת העברי שת לבו לא אמר, כי הלא בכל ישראל הנקראים חול הים הוא, ויטמן הרבר בהם, כאמור ז"ל (שמות רבה א ל').

ויפן כה ובה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנחו בחוץ (ב' יב).

הנה נקרה, זה איש מצרי, וזה איש עברי. ואמרו רבותינו ז"ל (נדרים סדר ב), היה העברי דתנן. ויתכן אמר משה בלבו, אולי יש חשיבות למצרי, או מצדיו או מצד זרען, אולי עתיד להתגניר. ואם אין בו חשיבות ורואוי ליהרג, ראוי לחוש אולי האיש עברי המוכה בלתי חשוב באיכות, ונגלה הדבר, כאשר היה אחורי כן, כי הוא אמר להרגני אתה אומר וכו', והגיד לרבר למלאן. וזהו ויפן כה ובה, ככלומר באיש מצרי ובאיש עברי. וירא כי אין איש, ככלומר כי אין תואר איש בשום אחד מהם, לירא וזה איש מצרי וזה איש עברי, רק מצרי ועברי. על כן היה נברך, כי גם שרואי המצרי ליהרג, אולי המוכה שהוא בלתי חשוב, יגיד דבר. עם

skf

1. *איז קיימת קווין אונסת מסכני לשפט מתחימת זאכויין?*
2. *אם קזיאק היי סנקאותי-המקאותי fe אתה מאין כאר?*
3. *אייך קכט זאט מהפכוין איז קזיאק היכאש איז?*
4. *איה גאנזון פאנין חווין וכוי מילך וו איז כאן פאיין?*
5. *שי זאכיאט שערת גיאול מסכני אונסאך ד', אתה קט וו איה המפקץ פיעיתך?*

* * *

ד. ספרדנו עם פירוש הרב י. קופרמן .

פרק ב' פסוק ה': (ה) לרחץ על קיאור. בחרדר של מלך יו

בז'ו. כי אקנעם בבעינה בת פלך פנימה (עמ' תהלים מה, י). בל' ספק לא יצאה אל סניאוד ז'. וגערתיך הולכת. לכן לא שלחה אמתה מהן. שלא היה אז שם עטפה ז', ותשלח את אמתה. האמתה הק\modelsרחת אותה אז לרחץ ז'. וכל זה ברצון אלהי שלא שלחה אמתה מטענאות הק\modelsרחות ותמסך עלייה. ואולי פבחר להשליכו אל היאור ז'. 10. חדר והחזה פרטני בתוך ארמן המלוכה. 11. "על" = ספוקן, כמו "עומד על האור" (בראשית מא, א), "זעליין מטה מנשה" (במדבר ב, ב). ולפי זה אין צורך לסרס המקרה, כמו רשי', או להוסיף את המילה "אמרונה" כמו הראב"ע.

ה' יון

1. אם קדמת גן מתחילה בסוקרים ולא ארצחים?
2. איך יתאפשר אתタル מלהרין את סוקם הרכזיה שורה אין מהקוגן?
3. אם המהקדן פון "ערכה" פון "אלה" מהתנתקות האין כהן?
4. אם כזיאק חיים כהן "הרבנן האמצעי" ואיך זה פאגן?

* * *

ה. אור החיים .

פרק ב' פסוק י:

וְאֵם נאמר שמתחלת רוחמה על הילך הגם
שירעה פי מבני ישראל הוא רקן
באוורה מילדי העברים נטנית טעם שלא נון
פהנבריות לא שהוחלה מהיאור ומסכן הוא
ואינו יכול לינק אלא לציד שהוא מילדי
העברים. ולזה תכף אקירה לה אחותו האלך
וזראתה לה וגוי מנקבריות לסבtin דבירה.
ואמר הכתוב ומפקח קאשה וגוי ותינוקתו:

וְתִקְרָא שמו וגוי ותאמיר וגוי. הנה המצא

שנוי בקריאת שם יצחק ונישקב
ובשבטים כי לבלים יקדמים טעם השם ואחר כך
שם, ביצחק (בראשית כ"א ו) כל השם יעקב וגוי ותקרא שמו יעקב (שם כ"ה כ"ה) ויוד
אחות בעקב ותקרא שמו יעקב, בשבטים כי
ראה ה' ותקרא שמו ראות (שם ב"ט ל"ב). כי
שם וגוי ותקרא שמו שמעון (שם ל"ג) וכן על
זה סדרה. מה שאין כן בקריאת שם של משה
קדמים הזכרת שמו ואחר כך טעם השם.
ואולי כי האבהות היו בעלי רוח קדוש וכיו
משיגות בחינת השם וקריאת השם היתה למזה
שקיים מבעניהם בו מה שאין כן קריאת שם מטה
מגיד הכתוב כי לא השינה לירע בחינת שם
כי שם נפלאות גוד. וכך ולפדר מה שכתוב

בספר הבהיר (ח' רצוי פקוניים חוקון ס"ט) מה
ירמו שם זה. וזה השם שמול בארץ שם בפרק
שם משה ומה שאקירה היא בטעם השם הוא
כי אין חפיהם משיתחו ולא נזעה טעם זולת זה.

או ירצה הפתוח לומר כי זאת קאשה העלימה
טעם השם שלא יתגלה לכל לפחות כי
האטעשות היה הפק רצון כל עמה להציג אוטם
שם גוזרו עליהם להשליכם לאור והיא
קבטל עצם לרע להם, לזה לא פרטת טעם
שם אלא קראתו סתם ללא טעם וחתוב
מודיע טעמה שקראותה כף הוא לצד שאקירה

"כי אין חפיהם:"

ה' יון

1. איך יצאת ס"א ימ"ז הראליין מוא"
2. אם הימת נסקרה נס"ה נס?

ברלערן אסאי גלאאנט כ' האקלט רוקן גזען ס אתן גרא אוחסן כ' קילג גרא, אם מיטוות
וְאֵיך?

התואג גלאאנט אין האקלט גלאאנט גראסן ווילן?

אם כוונתנו אקלאלן: "כ' אונ רספאלת יאנז?"

גרא האקלט אסאי ברלערן כ' גרא, אם כוונת